

Črniški:

Dragi Marijini otroci!

Gotovo ste kaj slišali ali čitali o zadnjem mednarodnem evharističnem kongresu, ki se je vršil letos v Severni Ameriki v mestu Čikagi. Ameriški otroci so res prav lepo pokazali svojo ljubezen do Jezusa v najsvetejšem Zakramentu. V silnih množicah so se udeležili skupnega svetega obhajila. Časniki so z velikim navdušenjem opisovali, kako krasno je bilo petje preko 60.000 šolskih otrok, s katerim so ti poveličevali daritev svete maše.

Pa ne samo ameriški otroci, marveč tudi drugi otroci, ki se niso mogli osebno udeležiti tega veličastnega slavlja, so hoteli po svoje pripomoči, da se je izvršil ta kongres kolikormoč slovesno in koristno za duše. Poslušajte, kaj so si izmislili nekateri nemški otroci!

Rekli so: »Ker že ne moremo sami v Ameriko, bi pa vsaj radi poslali tja nekaj pšenice, da bi tam naredili iz nje moko in iz te moke spekli daritvene hostije za svete maše in sveta obhajila v času evharističnega kongresa.« Ta svoj načrt so še pravočasno zaupali gospodu uredniku »Glasnika presvetega Srca Jezusovega«. Dobri gospod jim je šel na roko, in začeli so z zbiranjem pšenice. Pa stvar ni šla kar tako lahko, kakor si najbrž vi to predstavljate. Vi si mislite: »Mama je dala, in otroci so znosili skupaj.« Pa ni bilo tako! Ta pšenica se je zbirala po zrnkih. Vsak je moral najprej storiti kako dobro delo, in to mu je šele dalo pravico, da je smel darovati eno pšenično zrnce. Torej: kolikor zrnce, toliko dobrih del. Zbrano zrnje je pa tehtalo 40 kg. Koliko so pa tehtala dobra dela, tega vam ne vem povedati. Ta se tehtajo v nebesih. Pa so tudi vzgojitelji spoznali dobri uspeh te zbirke. Zapazili so bili

namreč, da so bili otroci vse bolj pridni, ubogljivi, po-
božni itd.

Otrokom je bilo to zbiranje močno všeč. Vprašali so
gospoda urednika, ali naj bi še po kongresu naprej nabirali.
Odgovoril jim je, naj le nadaljujejo in mu pošljejo na-
brano. Njih miloščina v pšenici in dobrih delih bo šla v
prid ubogim dijakom, ki se pripravljajo, da postanejo enkrat
dobri mašniki.

Dragi otroci! Veliko dobrega in lepega se je zgodilo
ob priliki zadnjega evharističnega kongresa. Meni je bilo
pa med vsem najbolj všeč to tiho in skromno delo nemških
otrok. Glejte, kako iznajdljiva je ljubezen!

Kako je pa z vašo ljubeznijo do Boga — kaj?
Krščanska ljubezen je čednost vseh čednosti, je krona, kra-
ljica in vodnica vseh drugih. Brez nje nimajo vse druge
čednosti nobene vrednosti. Brez ljubezni nismo otroci božji,
ne dediči nebes. Kjer nje ni, tam manjka vsega. Zatorej
nam je ta čednost nad vse potrebna. Vsi jo moramo in
moremo gojiti v svojih srcih. Še zrnc pšenice za to ne
rabimo, tudi ne bogastva, učenosti in drugih stvari.

Stare zgodovinske knjige, ki govore o življenju svetega
Franciška Asiškega in njegovih duhovnih sinov, nam tudi
poročajo, da je šel preprosti redovni brat Egidij s temle
vprašanjem k učenemu svetemu Bonaventuri: »Vam uče-
njakom je dal Bog imenitne darove učenosti, dá z njimi
slavite božje ime; kaj naj pa mi ubogi preprosti ljudje
storimo v njegovo slavo?« Ljubeznivo je odgovoril sveti
Bonaventura: »Vi lahko Boga ljubite iz vsega srca. To je,
kar mu resnično nad vse dopade.« Brat Egidij je spet vpra-
šal: »Ali kak neveden in preprost človek ravnotako lahko
srčno ljubi Jezusa kakor kak učenjak in modrijan?« —
»Kaj pa še vprašuješ,« mu je odgovoril sveti Bonaventura,
»preprosti človek lahko še bolj ljubi Boga nego največji
učenjak.« Ves vesel se je poslovil brat Egidij in klical po
vrtu vsem, ki so ga hoteli poslušati: »O vi preprosti ljudje,
ljubite Jezusa in boste večji kakor naš brat Bonaventura!«

Naš vzornik sveti Alojzij je ves gorel svete ljubezni do
Boga. Ta ga je naganjala k vedno večji svetosti in popol-
nosti. Očividci nam poročajo, da so mu lica zardela blaže-
nosti in ljubezni, če je le slišal izgovoriti božje ime. Moji
dragi mladi prijatelji, posnemajmo ga, da tudi mi pridemo
do najvišje stopinje krščanske ljubezni!

Ljubezen do Boga navadno delimo na tri stopinje. Na prvi in najnižji stopinji je tisti, ki je pripravljen rajši vse izgubiti in vse pretrpeti kakor storiti kak smrten greh. Na drugi, višji stopinji je tisti, ki rajši daruje vsako, še tako veliko žrtev, samo da Boga ne razžali z malim prostovoljnim grehom. Tretjo in najvišjo stopinjo ljubezni je pa dosegel tisti, ki se ogiblje tudi dovoljenih reči, kadar sodi, da je to Bogu ljubše, in izmed dobrih del izbira tista dela, ki so Bogu bolj všeč.

Otroci Marijini! Boga ljubiti je lahka reč. Saj vidimo, kako nas On ljubi in koliko dobrot nam deli. Najlepše bomo o ljubezni do Boga lahko premišljevali o božičnih praznikih, ko se bomo spominjali, da je sam Bog postal za nas človek, da bi nas odrešil po hudem trpljenju.

Nemški otroci so zbirali pšenico. Mi hočemo pa zbirati ta adventni čas — slamo. Za vsako dobro delo, ki ga boste ta čas storili, shranite v kako škatljico malo slamico. Ko boste potem delali jaselce, posteljite Jezuščku s temi slamicami. Otroci, skrbite, da bo imel Jezušček mehko ležišče! Še prijetneje mu bo pa ta adventni čas v vaših lepo očiščenih srčecih, ko ga boste vsak dan — kajneda? — pobožno prejeli v svetem obhajilu. To ne bo težko, ko pojedete že tako vsak dan k zornicam. Praznik Brezmadežne boste pa gotovo tudi prav lepo praznovali? Priporočajmo drug drugega Jezusu in Mariji!

Otroci božji! Blagoslovljen božič vam vsem! Srečne praznike!

Z ljubim Sinom slednji čas
Marija blagoslovi vas!

Uganke.

Kje sneg nikoli ne izgine?	(V priliki.)
Zakaj morilce obešajo?	(Za vrt.)
Katera žival ne vidi nobene barve?	(Slepa.)
Kateri sad vsakdo odkloni?	(Prisad.)